

[Svend Haugaard.]

overrasket over at høre om venstres syn på det. Jeg har ikke tidligere mærket, at det i de to partier ligefrem var det, de gjorde særlig meget ud af. Vi har fremført det både her i salen ved første behandling og i udvalget, og havde vi vidst det lidt tidligere, kunne det jo tænkes, at vi kunne have overvejet at komme frem med et ændringsforslag. Det havde været rart at vide det på et tidligere tidspunkt under udvalgsarbejdet.

Jeg er også lidt overrasket over, at de konservative mener, at de sparsommelige skal straffes. Jeg synes ikke, vi har fået klargjort i udvalget, om de konservative er indstillet på at fortsætte med den gamle lov, selv om det betyder, at man så ikke kan få FEOGA-midlerne til rådighed.

Nu hørte vi hr. H. C. Toft igen tale om denne 4-5 km's sammenlægningsgrænse. Jeg forstår altså, at fordi man ikke er kommet igennem med det, er der opstået en almindelige surhed, der betyder, at man heller ikke vil være med her. Med det er selvfølgelig også et standpunkt.

Ved første behandling sagde jeg, at jeg nok syntes, at lidt rigeligt af det knudrede og administrativt besværlige fra EF-direktivet var komme med i lovforslaget, og det mener jeg stadig væk er rigtigt. Men jeg må indrømme, at det har hjulpet en hel del, at vi i udvalget har fået et tilsagn fra ministeren om, at man vil gøre alt, hvad man formår, for at administrere efter den sunde fornufts princip. Det må selvfølgelig berolige en hel del. Det vil sige, at man i administrationen skal se at få så enkle standardregler som overhovedet muligt for renteberegning, for driftsplan, for indtægtsberegning, regnskab osv., og derved skulle det også være muligt at få en betydelig besparelse i de administrative udgifter. Vi har fået at vide, at det ikke skulle blive væsentligt dyrere end det nuværende. Jeg vil så gerne til gengæld give ministeren tilsagn om, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at holde ministeren fast på, at det løfte bliver opfyldt. Jeg synes, det er rigtigt af hensyn til samfundsøkonomien, men også fordi jeg tror, at det giver den enkle administration, som hindrer en stærk og berettiget kritik af langsommelig administration.

Jeg er tilfreds med, at vi har fået tilsagn om, at ved generationsskifte inden for fami-

lien kan lånet gå videre. Jeg er også tilfreds med, at vi i udvalget fik tilsagn om, at andelsmaskinsamarbejdet vil kunne komme ind under støtteordningen.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren om kornarealet ved støtte til svinestalde. Når der stilles krav om, at man selv skal have en tredjedel af det korn, der forbruges, vil jeg gerne stille det spørgsmål — jeg mener, det er overordentlig vigtigt at få det klart præciseret — om det er den formodede, mulige kornavl på det samlede areal, det drejer sig om, eller om det er den faktiske avl på den del af arealet, der dyrkes med korn.

Selv om det er samme direktiv, der ligger til grund for lovgivningen i de forskellige lande, er reglerne ret forskellige i de forskellige EF-lande, og det er naturligt, fordi der er så stor forskel i landene. Jeg vil gerne stærkt understøtte, at vore regler og ikke mindst administrationen af reglerne må være sådan, at det i Danmark kan opfattes som fornuftigt.

Den fg. landbrugsminister (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne på landbrugsministerens vegne takke for den velvillige behandling, lovforslaget har fået i udvalget.

Må jeg til hr. Svend Haugaard sige, at der for mig ikke kan være tvivl om, at det, der menes, er den kornavl, der kan dyrkes på arealet eller på den samlede ejendom. Sådan må det fornuftigvis være.

Hr. H. C. Toft mener, at der er mange, der bliver udelukket. Hertil vil jeg gerne sige, at når der er fastsat et beløb, der må bruges til det formål om året, er det nok fornuftigt og rigtigt, som man har gjort det, at forbeholde det for de kredse, der har mest brug for det.

Hr. H. C. Toft var også inde på spørgsmålet om afstanden mellem ejendomme, der samdrives eller sammenlægges. Jeg har sagt nogle gange fra denne talerstol, og jeg vil gerne sige igen: jeg har ingen sympati for, at man sammenlægger ejendomme med for lang indbyrdes afstand. Det går endda med samdrift, men hvis man sammenlægger dem, løber man ind i den situation, at man på et eller andet tidspunkt igen skal have en meget dyr jordudskiftning. Det er både kostbart og besværligt, og det bør man undgå i den strukturændring, der skal komme i landbruget fremover.

Endelig sagde hr. H. C. Toft, at der var